

Retsina

L'asfalt desfet, l'enquitranat
ofec de foc d'agost
de llengua a fora, amb la retsina
d'oxigen a una Atenes que s'afoga,
els peixos al taulell per poc respiren
i expiren al caprici de qui els tria
—el lliure albir d'un déu entre els fogons—
després, ran del brodat
blau d'estovalles hi ha l'escalf
del pa dels àrabs i, després,
cafè de carbonissa amb tacte turc
—i tanmateix, el mar dels grecs, melós
solatge a les finestres, l'alfabet
hel·lè de l'horitzó, lambda del cos,
de vímet les cadires que es despleguen,
la menta debolida que s'ofega al te,
el tracte oriental, el mar vinós
i el vi amarg i amarat
de pinassa i de cel,
vora dels dos, gairebé adults i ibers,
quan érem en ascens i, encara,
el món regalimós s'esbadellava,
mentre l'anàvem apamant
ens eixamplava,

semblava transparent, de tan intens
i encara no sabíem
que no havia de ser
mai més
igual d'extens.

Auguri

Com un matí d'Itàlia,
la llum en ofensiva
damunt de l'empedrat
sense cap deure encara,
els que he mancat em fan
sonorament feliç
aquest temps afluent
calladament desvetlla
impensades i endreça
ferides poc profundes,
es fonen amb la llum,
i el pas ressona fort,
s'enfila al dia
fent-se intensa
i dels balcons,
i sense cap haver,
l'aire més dolç,
de fer campana,
per donar i vendre
al món geometries
el viure esgavellat,
descurades,
inofensives,
mentre faig via,

el jorn inaugural
a Roma com un home,

que un home es lleva
amb companyia.

Belles Arts

Distretes als primers graons
del pati d'ornaments,
despreses d'obsedits,
curulles de la llum del món
van guanyant temps

elles d'un gest
ho senyoregen tot,

damunt del teu mirar

apamador d'aeròdroms,

la vida publicada i predictable,
la faldilla sumària
i indefectiblement
la carrera ben llarga, expansió
de vida a un pam de nas,

elles gregàries

—l'aire exclaustat
s'endú els núvols cosits
de tarongina—

imperen

d'inoportú

els és poc

i tu a alta mar,